

Trí thức mới sáng Chúa Nhät häu nhä lúc nào an ninh cũng bao vây tất cả những người không có thành tích biểu tình chống Trung Quốc



Liên tiếp trong năm tuän lä vừa qua những cuộc biểu tình chống Trung Quốc ngày càng trở nên quen thuộc hơn đối với Việt Nam nói mà bất cứ cuộc biểu tình nào cũng không được xuất hiện, kể cả với lý do chống Trung Quốc xâm lược.

Giới trí thức đã có mặt trong các đoàn biểu tình như một nhóm cho thanh niên biết rằng kể cả những nhà không bao giờ thiäu trong lúc khó khăn nhất của dân tộc. Mác Lâm tìm hiểu thêm qua các nhận xét của những trí thức có mặt và theo gót những đoàn biểu tình qua bài viết sau:

Trí thức mới sáng Chúa Nhät häu nhä lúc nào an ninh cũng bao vây tất cả những người không có thành tích biểu tình chống Trung Quốc, những thành viên trong các tổ chức tranh đấu cho dân chúng cũng như những người từng bị bắt trong các trại cải tạo và các trại giam chống phá nhà nước sẽ không có cơ hội bước ra khỏi nhà để tham gia xuống đường. Phương pháp bao vây cô lập này tỏ ra hiệu quả vì chính những người từng kinh nghiệm chống lại nhà nước sẽ làm cho đoàn biểu tình khó khăn.

Giới trí thức yêu tự do không tham gia

Tuy nhiên, số lượng mặt của những người hoạt động đấu tranh cho dân chúng lại khiän cá quan an

Vai trò của trí thức trong các cuộc biểu tình chống TQ

Tác Giả: Mác Lâm, biên tập viên RFA

Thứ Ba, 05 Tháng 7 Năm 2011 21:10

ninh không có lý do nào để đàn áp người đi biểu tình. Họ chỉ cần giữ trật tự và thỏa thuận tạm giữ một vài người để gây nhút nhát trong nhóm rồi sau đó phải thả ra trước áp lực của người biểu tình mà nhà chức trách phải nhượng bộ.

Giới trí thức có mặt tuy không nhiều nhưng cũng nói lên được sức mạnh của họ trước các vấn đề xã hội còn của đất nước. Sự xuất hiện của họ làm cho thanh niên sinh viên phấn khích vì nghĩ rằng sau lưng mình vẫn còn nhiều bậc trí thức đứng dậy cho những ai còn chần chừ trước những buổi tập trung chống lại lòng yêu nước này. Giáo sư Phạm Duy Hiền, nguyên giám đốc Trung tâm Nghiên cứu Human Rights Đà Lạt cho biết lý do ông tham gia biểu tình như sau:

Tôi là một công dân, trong trường hợp này thì phải nghĩ đến đất nước mình chỉ còn những người khác họ lên tiếng được, tôi ông Chế tác nhân, ông Thơ tôi đứng lên tiếng cho tôi các hiệp hội hội ...tất cả họ đứng lên tiếng còn tôi chỉ là một cá nhân một công dân mà tôi không biết lên tiếng ở đâu được thì tôi đi biểu tình!

Giáo sư Phạm Duy Hiền

-Tôi là một công dân, trong trường hợp này thì phải nghĩ đến đất nước mình chỉ còn những người khác họ lên tiếng được, tôi ông Chế tác nhân, ông Thơ tôi đứng lên tiếng cho tôi các hiệp hội hội Luật sư, hiệp hội doanh nghiệp ...tất cả họ đứng lên tiếng còn tôi chỉ là một cá nhân một công dân mà tôi không biết lên tiếng ở đâu được thì tôi đi biểu tình!

Lý do thứ hai tôi không thể chịu đựng nổi những người đánh cá quê tôi là Quê Ngải, vợ con của bạn bè nhau ra trước biển ngắm chèo chèo con mình và sau khi nghe tin họ bị các hiệp hội ngoại biển Hoàng Sa thì tôi không thể chịu đựng được. Đó là hai lý do của bạn khi tôi nghĩ rằng phải xuống đường.

Tôi cho rằng cái việc tôi làm thì hiểu người khác vẫn có thể làm được và chính phủ không nên ngăn cản người ta làm gì, việc đó chỉ có lợi cho đất nước thôi không có việc gì mà chính phủ phải ngăn cản cả. Những người đi biểu tình để tôi thấy họ rất hiền hòa, rất có trách nhiệm nói cách khác là họ rất có văn hóa vì vậy không có gì đáng sợ cả.

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi người tập trung nhiều lần tham gia biểu tình với các bạn trẻ kể lại cuộc biểu tình vào ngày Chủ Nhật 3 tháng 7 như sau:

-Tôi thấy dĩ nhiên biển cả cuộc biểu tình này chỉ mong muốn lòng dân mà nhà họ thông qua những hoạt

Vai trò của trí thức trong các cuộc biểu tình chống TQ

Tác Giả: Mác Lâm, biên tập viên RFA

Thứ Ba, 05 Tháng 7 Năm 2011 21:10

Đông cộng sản lập trường cũng như của trí thức. Hành trình đi từ Dải sông quán Trung Quốc đến nhà hát lớn có những việc diễn ra như thế này: Trước là khi đi đến Hai Bà Trưng thì tự nhiên ở trong một nhà nào đó có một thanh niên mang ra một thùng nước Lavie cho mọi người khát thì uống, chống lại việc biểu tình đã được người dân hát sáo hát những bài hát dù người ta không nói ra

-Tôi thấy diễn biến của cuộc biểu tình ở Việt Nam như hình ảnh thông qua những hoạt động cộng sản lập trường cũng như của trí thức.

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi

Cuộc biểu tình có cái lý thú là có một ông già khi đến Nhà hát lớn ông lấy Violon ra ông lấy kéo, và ông già lấy lấy một miếng Nam ra, chống lại rằng đây là sự phản đối lập gia Nam và Bắc rồi thì những người mà dù là tự phát chính thì đàn violon của ông lấy đã làm cho người khác đem theo một saxo-phon cũng đem ra thì luôn làm cho không khí buổi biểu diễn như một sự hủy diệt của đoàn biểu tình

Giáo sư Ngô Đức Thọ thu được viên Hán Nôm thì cho rằng với con số một vài trăm người không thể so sánh với các cuộc biểu tình ở ngoài quốc gia vì tình thế của người đi biểu tình tại Việt Nam thì rõ ràng không thể đánh giá bằng con số, ông đưa ra nhận xét:

-Có những cuộc biểu tình 4,5 ngàn người vậy mà không phải là không hoành tráng, 100, 150 người đi đến ngã tư Hà Nội với một đội lớn như vậy ai ngờ người ta cũng nhiệt tâm cả. Bây giờ không khí sẽ hẳn không như ngày xưa, rồi thì bình thường, đi mấy trăm người với cờ hoa biểu tình hùng dũng như vậy, nhưng là cuộc biểu tình hôm qua rồi thì tự nhiên được bên tuyên cáo trước Nhà hát lớn.

Giáo sư Ngô Đức Thọ nêu lên sự thật vì sao Đông Cộng sản nào cũng sự biểu tình vì ngay một doanh nghiệp cũng sự người công nhân đòi hỏi quyền lợi bằng cách biểu tình vì đây là vũ khí chống lại họ, Giáo sư Thọ nói:

-Trong hoàn cảnh này thì những cuộc biểu tình có ý nghĩa rất đặc biệt. Hôm qua tôi đã suy nghĩ kỹ về vấn đề này, từ 1955 tức là từ ngày mà Hà Nội do chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa tiếp quản năm 1954 của Miền Nam sau 75 thì hiện tại người dân xuống đường biểu tình là vô cùng có ý nghĩa. Bởi vì nó gợi nhắc tuy rằng tôi không được xem ra.

Vai trò của trí tuệ trong các cuộc biểu tình chống TQ

Tác Giả: Mác Lâm, biên tập viên RFA
Thứ Ba, 05 Tháng 7 Năm 2011 21:10

-Trong hoàn cảnh này thì những cuộc biểu tình có ý nghĩa rất đặc biệt. Hôm qua tôi đã suy nghĩ kỹ về vấn đề này, từ 1955 tức là từ ngày mà Hà Nội do chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa tiếp quản năm 1954 cả Miền Nam sau 75 thì hiện tại tình hình dân chúng đang biểu tình là vô cùng có ý nghĩa.

Giáo sư Ngô Đức Thọ

Có lẽ mình cũng có vài ba cuộc biểu tình mà tôi xa xôi xã nào đó cũng có thể có những cuộc biểu tình nhưng có điều những cuộc biểu tình đó truyền thông quốc tế, trong nước không biết đến. Hơn nữa nó lại gần đến vấn đề báo và tờ quốc Việt Nam thì nó quá thiêng liêng.

Nếu nói ngược lại Nhật ngược lại Hàn quốc Thụy Điển Hà Lan ngược lại ta biểu tình thì chắc hẳn sẽ bị thôi vì quy định của họ đặc biệt nghiêm. Vì thế nên mà tôi nghĩ trong báo và tờ do gia đình báo không khí rất dễ dàng, những Việt Nam đây là cả một vấn đề, thậm chí không thể dùng cho vấn đề nhưng là một cái gì đó liên lạc vô cùng.

Mình cũng phải hiểu trong chế độ do đảng Cộng sản lãnh đạo thì chính đảng Cộng sản đã dành được chính quyền từ những cuộc biểu tình. Nhà nước hay ai đó cũng thế thôi kể cả một ông chủ doanh nghiệp ông đã dành được công lợi bằng một biện pháp gì đó thì ông không bao giờ mua nhân vật A nhân vật B có được cái vũ khí như ông ta đã có cả.

Phải hiểu đó là tiếng nói của tập thể

Nhưng xét về cuộc biểu tình hôm Chúa nhật 3 tháng 7 Giáo sư Nguyễn Huệ Chi cho rằng ngược lại dân đã phát huy được cái quyền lên tiếng của họ và lôi kéo sự đồng thuận của nhân dân qua báo tuyên cáo hùng hồn do một thanh niên được truyền của Nhà hát Lớn Hà Nội. Ông chia sẻ:

-Khi ngược lại thanh niên được lôi tuyên cáo là một cách biểu tình đặc biệt là tôi lên tiếng bằng một tuyên ngôn hùng hồn đòi hỏi báo tuyên ngôn này được sự đồng thuận ngược lại đi biểu tình gần như chắc chắn từ cái báo tuyên ngôn này là một tiếng nói của tập thể chứ không còn của một cá nhân nào nữa, mà dù cả đoàn biểu tình vẫn là tập thể.

Giáo sư Huệ Chi cũng kể lại việc an ninh bắt ngược lại những công đoàn biểu tình bao vây trụ sở công an phòng khi nào họ sẽ hải phải thả ngược lại thanh niên bắt ra cho sau vài phút. Giáo sư Huệ Chi cho đây là sự chỉ định theo công tác tinh thần yêu nước truyền thống nhưng hèn nhát của người thi hành pháp luật.

-Khi người thanh niên đó đi tuyên cáo là một cách biểu tình đúng nghĩa là một cách để mọi người là tôi lên tiếng bằng một ngôn ngữ này hay ngôn ngữ khác để nói về những điều mà chúng ta đang gặp phải và không còn có một cá nhân nào nữa

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi

-Khi đoàn biểu tình rời Nhà hát lớn rồi thì an ninh lại vô cùng bất ổn một anh thanh niên vào trại, không hiểu là họ muốn làm gì. Thế nhưng khi đoàn biểu tình họ nhìn thấy, họ quay trở lại họ bao vây trại công an, đòi cho bằng được phải thả anh ấy ra, nếu không thì chúng tôi vẫn cứ đứng đây. Điều này chúng tôi nhận ra rằng chúng ta đang phải trả giá cho cái mà mình trong việc làm chính nghĩa, vì để nó mà ra đi tuấn hành cho không phải vì một mục đích nào khác cho nên đứng và phải đứng đi nhưng tâm mà nói thì người chúng ta biểu tình phải cúi xuống trước hành động chính nghĩa này. Vì vậy cho nên chỉ trong vòng 10 phút họ phải thả anh thanh niên ra. Nhưng vì thế theo tôi nó phải như thế tình của chúng ta phải hiểu phải đứng đi và cho thấy yêu nước bao giờ cũng phải đi cùng với dân tộc.

Sau những lần tham gia xuống đường vì qua Giáo sư Phạm Duy Hiền nên tôi xét việc của người trí thức cần làm hôm nay để góp sức tranh đấu một cách khoa học trước các luận điệu áp đặt của Trung Quốc, ông nói:

-Về mặt cách mà nhà khoa học tôi nghĩ rằng những nhà khoa học Việt Nam, những người trí thức Việt Nam cần phải có cách chứng minh thật khoa học, khách quan rằng cái đó là đúng là sai của Trung Quốc là phi pháp rằng Trùng Sa và Hoàng Sa là của Việt Nam. Thực chất là bao nhiêu phần của Việt Nam thật khoa học chỉ bằng một phần của Hoàng Sa và Trùng Sa là của Việt Nam. Nếu có những chứng cứ khoa học và có những logic về mặt khoa học nó rất rõ là như vậy. Nếu khoa học chứng minh được như thế nào thì chúng ta chấp nhận đó là một sự thật. Còn khi mình hô Hoàng Sa Trùng Sa là của Việt Nam thì đây chỉ là lòng yêu nước.

Mỗi ngày người dân mới có thêm kinh nghiệm về biểu tình và cảm nhận của họ thật phần khi làm được một điều có ý nghĩa cho quê hương. Bởi vì tác, chỉ cần phần hay giai điệu xã hội, một tiếng nói góp vào cuộc biểu tình chính đáng là một tuyên ngôn mà như một cho Trung Quốc và những ai còn màng về chế độ của mình hiểu ra dân tộc này có thể chế độ không thể mất.